

KLÍČ

farní zpravodaj pro Kunovice a Míkovice

DOBA POSTNÍ A VELIKONOČNÍ 2021

Výzvy, úkoly, informace

Draží bratři a sestry,
v minulém čísle jsem nazval farnost rodinou. Ano, v určitém smyslu jsme rodinou, i když trochu jinou, než jakou známe ze svých domovů. Ale stejně jako doma i zde platí, že si rodina naslouchá a důvěřuje. Úkolem kněze – faráře je být otcem. A toto kněžské otcovství také roste z důvěry, z důvěry, že to se svou rodinou myslí dobře. Proto chci i skrze tyto řádky ujistit, že konkrétní farářská rozhodnutí nejsou jen výplodem fantazie toho či onoho kněze, ale vznikají s přihlédnutím k dané situaci, v souladu s úkoly přijatými od nadřízených, po poradě se spolubratři v kněžské službě. Dále ujišťuji, že jsem otevřený dialogu, jakkoli to jen dnešní doba umožňuje. Dialog ale není kritika jistého rozhodnutí mezi dveřmi, ale společné naslouchání a hledání řešení.

Prosím tedy, abychom s ohleduplností a důvěrou začali pracovat na životě naší farní rodiny.

Vstoupili jsme do inspirativního období bohatého na Boží milosti – dobu postní. Papež František nám připomíná tři roviny této doby: půst, almužnu a modlitbu. Půst je cestou odříkání, almužna je láskyplným přístupem k bližnímu, modlitba je synovským rozhovorem s Otcem. Vydejme se touto cestou a přijměme průvodce pro dospělé (a rodiny) a pro děti, které naleznete dále v tomto čísle farního časopisu Klíč.

Jsme Svatým otcem zváni také ke svědectví. Zde bych opět připomenul váhu lidského slova. Špatné slovo dokáže zasít rozdělení na dlouhé roky. Zvláště při kritice kněží. Nejvíce je to patrné, když rodiče ne-

šetří kritikou před dětmi. Takto mohou dětem uzavřít duchovní rozvoj na celou etapu života.

Chci na druhou stranu ze srdce poděkovat všem, kteří i v této náročné době hledají způsob, jak ve své víře růst. Děkuji za každé povzbuzení, podporu a spolupráci. Chtěl bych touto cestou pozdravit také všechny nemocné, ty, kteří již nemohou přicházet na bohoslužby, ale jsou s farností spojeni modlitbou a tím, že své těžkosti obětují pro její duchovní růst. Zvláště pro ně, ale i pro ty, kteří nemohou být fyzicky v kostele kvůli současným omezením, je v našem kostele instalována kamera. Takto je možné „naladit“ nejen nedělní mši svatou (v 10.30 hodin), ale i ve všední den (většinou ve středu v 18.00 hodin). K tomu je přenášena i páteční mše svatá s katechezí pro děti (v 18.00 hodin) z farní kaple. Děkuji jistému dárci za zakoupení kamery a firmě LMnet za montáž a internetové připojení. Odkazy na přenosy bohoslužeb naleznete na farním webu nebo přímo na našem YouTube kanálu: Farnost Kunovice.

Pozvěme v této postní době Boha do svého života. Dovolme mu, aby si u nás „učinil příbytek“ (srov. Jan 14,23). Kéž nás tyto dny obnoví, kéž v nás rozhojní touhu po společném slavení, i když to prozatím není možné. O to více využijme k účasti na mši svaté i všední dny. Zvláště, když takto můžeme nahradit nedělní slavení pro ty, kdo bohoslužbu sledovali prostřednictvím internetového přenosu. Cílem postní doby je nevyjít stejní, ale Božím zásahem obnovení, a takto Zmrtvýchvstálému vyzpívat své „Aleluja!“

Váš P. Ladislav

„Nebojte se!
Moc Kristova kříže a vzkříšení
je větší než veškeré zlo,
z něhož by člověk
mohl a musel mít strach.“

sv. Jan Pavel II.

Požehnané svátky velikonoční
přeje redakce časopisu Klíč

Otázky

Dovolte mi na tomto místě vyslovit některé otázky, které jsem v posledních týdnech dostal, a odpovědět na ně. Věřím, že mohou být k užítku i někomu dalšímu.

Je platná mše svatá z fary?

Slavení mše svaté má své místo a liturgická pravidla. Kdybychom chtěli slavit mši svatou například v lese či na skautském táboře, je třeba si vyžádat biskupské povolení. Nicméně platnost se odvíjí od osoby kněze, který k tomu přijal moc skrze kněžské svěcení. Proto je mše svatá sloužená knězem platná kdekoliv. Kněz má pak dbát na to, aby místo odpovídalo důležitosti situace.

Říká se, že máme využít současně situace a jít ve své víře do hloubky. Jakým způsobem? Tím, že mohu nerušeně sledovat mši on-line?

Mít svůj klid a nohy v teple může samozřejmě přispět ke větší vnímavosti, ale v tom rozhodně nespočívá „cesta na hlubinu“. Jít do hloubky můžeme právě tím, že si uvědomíme, jaký poklad ve společném prožívání máme. Tím pak má růst naše touha po liturgickém slavení v kostele. Také může vyplavat na povrch, že jsem doposud chodíval na bohoslužby ze zvyku, a najednou, když nemám zajaté koleje, nevím, jak jinak setkání s Bohem uskutečnit. Nevím, co si s ním „mám říct“. A proto se nad tím vším mohu více zamýšlet, lépe se připravit. V dané situaci se můžeme více věnovat textům Písma. Můžeme si je přečíst již dopředu, promyslet je. Můžeme se vrátit k promluvě, která je vždy po čase umístěna na farním webu.

Sledováním bohoslužeb skrze TV Noe a on-line přenos z kostela způsobí, že si lidé odvyknou chodit do kostela.

Ano, to se samozřejmě může stát. Ale pokud si někdo odvykne jen proto, že po určitou dobu sledoval bohoslužby přes internet, je to pro něho přínosné zjištění. Doposud vlastně nevěděl, co skutečně mše svatá je. A tak má příležitost se z nastalé situace poučit.

Proč Ježíš říkal podobenství? Nechtěl, aby mu lidé rozuměli?

Právě naopak. Celá Bible je plná podobenství. I Starý zákon, např. příběh stvoření světa a člověka může být chápán jako podobenství. Kdyby Bůh podal lidstvu ihned „vědecké pojednání“, celá tisíciletí by tomu nikdo nerozuměl. Takto jsou pochopitelné dané principy všem a budou i příštím generacím. Podobenství Nového zákona ukazují také principy. Ježíš vypráví o věcech, které jsou lidem blízké, které si uměli dobře představit. Na tomto základě staví těžko představitelné pravdy o Bohu. A když říká, že lidem není dáno, aby pochopili, připomíná tím slova prorocství, které předpovídá lidskou uzavřenost a zatvzelenost. Forma podobenství je ale tím nejlepším, nad čím můžeme s otevřeným srdcem přemýšlet.

P. Ladislav

„Moje dcera odjíždí na rok do zahraničí, aby se zlepšila ve zpěvu.“ „To vás ale muselo stát peněz.“ „Vlastně ani ne. Na celou částku se složili sousedé.“

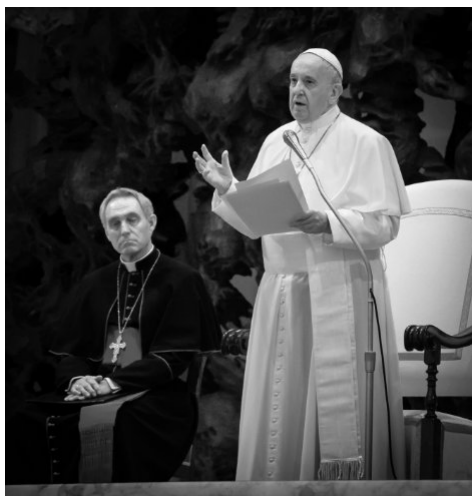
U papeže Františka

Papež František nám ukazuje směr pro tento rok

„Když se vyskytne problém, napíši lístek svatému Josefovi a dám ho pod jeho sochu ve svém pokoji, sochu spícího Josefa, která už spí na matraci lístků,“ uvedl papež František v jednom z dřívějších rozhovorů. Právě tomuto světcovi, ke kterému se sám často obrací, zasvětil letošní rok a o slavnosti svatého Josefa pak vyhlásí i zvláštní rok rodiny. Mimořádnou pozornost také František věnuje nejstarší generaci; vyhlásil totiž Světový den prarodičů a seniorů.

Rok svatého Josefa papež vyhlásil 8. prosince 2020 a zveřejnil přitom apoštolský list *Patris corde* (Otcovským srdcem). Svátý otec si přeje, aby zvláště v současné situaci rostla naše láska k tomuto světcovi, a pobízí nás, „abychom prosili o jeho přímluvu a napodobovali jeho ctnosti a jeho rozlet.“ Každý z nás totiž může „ve svatém Josefovi, nepovšimnutém muži, všedním, diskretním a skrytém člověku nalézt přímluvce, pomocníka a průvodce těžkými časy.“

„Napodobováním Svaté Rodiny jsme povoláni znovobjevit výchovnou hodnotu rodiny. Rodinné společenství potřebuje mít základy v lásce, která neustále obro-

zuje vztahy a otevírá horizonty naděje,“ říká Svátý otec, který lásce v rodině věnoval celou apoštolskou exhortaci *Amoris laetitia* (Radost z lásky). K pátému výročí jejího vydání bude letos 19. března zahájen zvláštní Rok rodiny, který by podle Františkova přání měl být příležitostí k prohloubení obsahu tohoto dokumentu a nalézání ideálu manželské a rodinné lásky.

„Stáří je darem,“ připomněl dále o svátku Uvedení Páně do chrámu Svátý otec, „a prarodiče jsou spojujícím článkem mezi různými generacemi, aby mladým lidem předávali zkušenosti života i víry. Na staré lidi se mnohdy zapomíná, nepamatujeme na toto bohatství předávaných a uchovávaných kořenů. Proto jsem se rozhodl ustavit Světový den prarodičů a seniorů, který se bude v celé církvi konat každou čtvrtou neděli v červenci, v blízkosti liturgické památky sv. Jáchyma a Anny, Ježíšových prarodičů.“

Rok sv. Josefa:

od 8. prosince 2020

Rok rodiny *Amoris laetitia*:

od 19. března 2021

Světový den prarodičů a seniorů:

čtvrtá neděle v červenci

V současnosti musíme reagovat na problémy související s pandemií, z níž podle Františka „nikdy nevyjdeme stejní, nýbrž buď horší, anebo lepší“. Využijme papežova ukázání směru pro naši cestu tímto rokem, blíže se seznamujeme s jeho promluvami a dokumenty a následujme jeho příklad. A spolu s ním „svěřme Svaté Rodině Nazaretské a zvláště svatému Josefovi, starostlivému snoubenci a otci, tento rok rodin celého světa.“

Síla jednoty a blízkost

Papež František nedávno poskytl rozhovor italské televizi Canale 5, ve kterém se svolil k aktuálním tématům, zasahujícím celý svět. „Lhostejnost nás zabíjí, jelikož nás navzájem vzdaluje,“ zdůraznil Svatý otec, „kdežto klíčovým slovem, které naznačuje východisko z krize, je blízkost.“ Lhostejní podle něj nemůžeme být ani k tématu očkování proti Covidu19, každý má totiž právo na zdraví: „Domnívám se, že z etického hlediska by se všichni měli dát očkovat. Není to volitelný krok, nýbrž etický úkon, protože je v zájmu tvé zdraví a život, ale také zdraví druhých lidí. Pokud lékaři popisují vakcínu jako něco dobrého a bez zvláštního nebezpečí, proč se nedat očkovat? V tomto smyslu zde existuje sebevražedný negacionismus, který si nedovedu vysvětlit.“ Svatý otec tak vyzývá, abychom začali uvažovat v plurálu a odložili smýšlení v první osobě jednotného čísla. Buď se totiž zachráníme všichni společně, anebo nikdo, zdůraznil. Sám už přijal obě očkovací dávky vakcíny proti koronaviru, podobně jako emeritní papež Benedikt XVI. Vatikán aktuálně patří v souvislosti s očkováním k vedoucím zemím světa.

Stanislava Fojtová, zdroj: Vatican News

Modlitby k svatému Josefovi

K tobě, svatý Josefe (Kancionál č. 011)

K tobě, svatý Josefe, přicházíme ve své tísní.

Když jsme vzývali o pomoc tvou přesvatou snoubenku,
žádáme s důvěrou i od tebe ochranu.

Pro lásku, která tě pojila s neposkvrněnou Pannou a Bohorodičkou,
a pro otcovskou lásku, s kterou jsi objímal Ježíše, pokorně prosíme:
shlédni milostivě na dědictví, které si Ježíš Kristus získal svou krví,
a přispívej nám v našich potřebách svou mocnou přímlovou.

Starostlivý strážce svaté Rodiny, opatruj vyvolený lid Ježíše Krista.

Odvrať od nás, laskavý otče, všechnu nákazu bludů a mravní zkaženosti.

Náš mocný ochránce milostivě nám z nebe pomáhej v tomto boji s mocnostmi temna
a jako jsi kdysi vysvobodil Ježíše z nebezpečí života,

tak nyní braň církev Boží proti úkladům nepřátel a proti všemu protivenství.

Nás pak všechny ustavičně ochraňuj, abychom podle tvého příkladu a s tvou pomocí
svatě žili, zbožně zemřeli a dosáhli věčné blaženosti v nebesích. Amen.

Modlitba papeže Františka

Buď zdráv, ochránce Vykupitele,
a snoubenče Panny Marie.
Tobě Bůh svěřil svého Syna,
v tebe doufala Maria.
S tebou se Kristus stal člověkem.
Svatý Josefe, ukaž se otcem i nám,
veď nás cestou života.
Vypros nám milost,
milosrdenství a odvahu,
a braň nás před vším zlem. Amen.

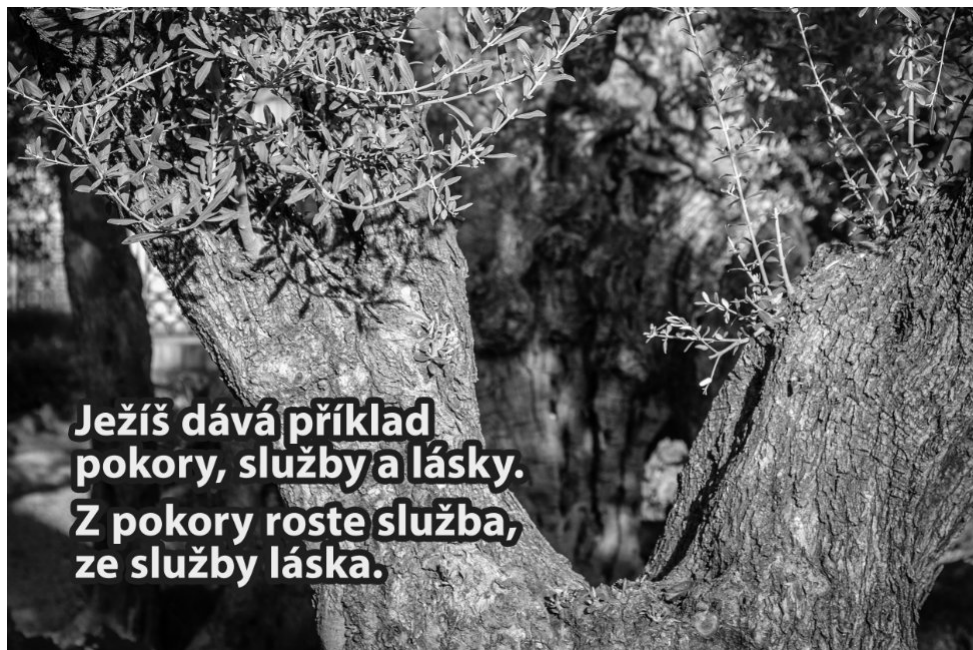
Svatý Josefe, při nás stůj

Svatý Josefe, při nás stůj,
dům tento i nás opatruj.
Sešli z nebe požehnání,
ať nás všeho zlého chrání.
Ať se láska, svornost množí,
abychom žili v bázni Boží.
Ve ctnostech vždy prospívali
a do nebe se dostali.
Tak dnes k tobě voláme
a tvou lásku žádáme.
Přijmi klíče našeho domu,
odvrť od nás vždy pohromu.
Budiž strážcem všeho statku,
nedej místa nedostatku.
Uč nás Boha milovat,
hříchu se vždy varovat.
Ať jsme živi zde na světě
jako Ježíš, Maria a ty v Nazaretě.
Amen.

Velikonoční Triduum

Velikonoční třidení začíná večerní mší svatou Zeleného čtvrtku, pokračuje utrpením Velkého pátku a Bílou sobotou. Vrcholí velikonoční vigilií a nedělí Zmrtvýchvstání Páně. Je to oslava velikonočního tajemství Kristova, jeho utrpení, smrti a vzkříšení.

Na fotografiích je Getsemanská zahrada, skála Golgoty a Boží hrob v Jeruzalémě.

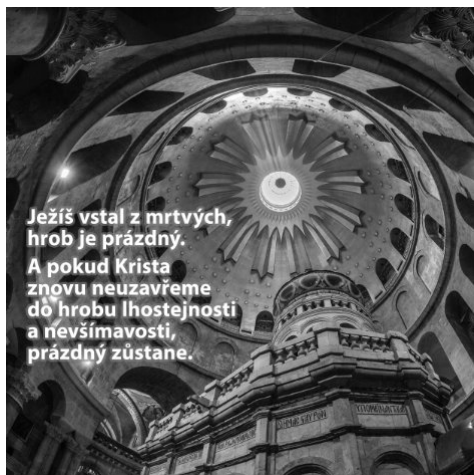

**Ježíš dává příklad
pokory, služby a lásky.
Z pokory roste služba,
ze služby láska.**

Vstupme symbolicky na Golgotu,
jděme k Ježíšovu kříži
a dívejme se na něj.
Ne se smutkem, ale s vděčností.

Kříž nosme hrdě nejen jako ozdobu,
ale nesme jej trpělivě a věrně
také ve svém životě.

Ježíš vstal z mrtvých,
hrob je prázdný.

A pokud Krista
znovu neuzavřeme
do hrobu lhostejnosti
a nevšímavosti,
prázdný zůstane.

Průvodce postní dobou pro děti

for kids
per bambini

Příběh k zamyšlení

Pavlík jezdil každoročně o prázdninách k babičce a dědečkovi na venkov. Cítil se u nich jako v ráji, až na jednu věc. Před statkem stál velký dřevěný kříž. Pavlík se ho bál. Na kříži visel člověk vyřezaný ze dřeva a vypadal strašně. Ruce i nohy měl probity hřebíky. Navíc měl na hlavě trnovou korunu a zdálo se, že mu přes tvář teče krev. Malý Pavlík se jednoho dne zeptal dědečka: „Dědo, kdo je ten člověk na kříži? Já se ho bojím!“ „To se nemusíš bát,“ řekl dědeček. „To je Ježíš Kristus, Spasitel světa. Ježíše se bát nemusíš, ten je láska sama. On chtěl všechny lidi zachránit!“ Pavlík to nechápal, a tak se znovu zeptal: „A proč teda visí na tom kříži?“ „To mu udělali lidé,“ odpověděl děda. Následujícího dne ráno bylo na statku velké pozdvižení. Před statkem se shromáždila skupina lidí – sousedé, sousedky, pošťák a Pavlíkova babička. Ta dokonce plakala. Přišel také dědeček a zeptal se: „Co se stalo?“ „Ztratil se Ježíš! Někdo ho odšrouboval!“ řekli mu a ukázali rukou na dřevěný kříž bez Ježíšova těla. Dědeček nic neřekl a tiše zamířil do Pavlíkova pokoje. Pavlík spal ve velké posteli a vedle něj ležel Ježíš. Byl krásně přikrytý a pod hlavou měl měkký polštář. U snídaně se dědeček Pavlíka zeptal: „Proč jsi to udělal a Ježíše sundal z kříže?“ „No, když vy jste nebyli schopni to udělat, musel jsem. Říkalš přece, že Ježíš chtěl všechny lidi zachránit. A jak by to mohl udělat, když byl takhle přibitý? Na to přece potřebuje svobodu, ne?“ A dědeček s babičkou o této odpovědi dlouho přemýšleli.

Sami se nemůžeme zbavit hříchů, to může jen Bůh. Ježíš svým křížem vzal na sebe všechny hříchy, aby nás zachránil. Musíme mu to jen dovolit a pozvat ho k sobě.

Následující dvojstránku si můžete podle počtu dětí nakopírovat nebo vztít více výtisků Klíče.

Milé děti,

zvu vás na cestu dobou postní až k vítězství Pána Ježíše nad smrtí a hříchem. Toto vítězství nám Ježíš vybojoval svou smrtí na kříži. A my víme, že nezůstal mrtvý, ale z mrtvých vstal. To spolu oslavíme o Velikonočních.

Doba postní nám chce pomoci, abychom Pána Ježíše více poznali a měli ho rádi. K tomu máme i tuto postní cestu. Jak ji použít?

1. Každý pátek při mši svaté pro děti (v 18.00 hodin), kdy se společně připravujeme na následnou neděli, dostanete větu, kterou si vepíšete do okýnka dané neděle.

2. Ve všední dny po dané neděli můžete zdobit svou cestu perlami. Za dobrý skutek si namalujte modrou perlu, za účast na mši svaté (v kostele nebo on-line) červenou perlu, za křížovou cestu perlu fialovou.

3. Nezapomeňte plnit úkoly i s dospělými. Za ty si můžete v kostele nalepit žlutý paprsek na kříž.

Po Květné neděli svou podepsanou cestu vyfoťte a pošlete na farní e-mail. V cestě pak samozřejmě pokračujte až do Velikonoce.

P. Ladislav

4. NEDĚLE POSTNÍ

3. NEDĚLE POSTNÍ

2. NEDĚLE POSTNÍ

1. NEDĚLE POSTNÍ

Postní cesta 2021

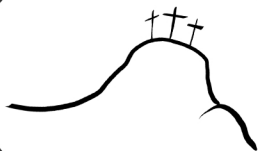
jméno cestovatele:

5. NEDĚLE POSTNÍ

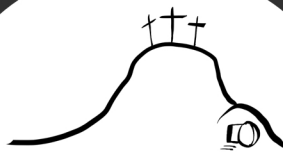
KVĚTNÁ NEDĚLE

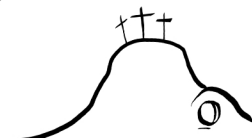
ZELENÝ ČTVRTEK

VELKÝ PÁTEK

NEDĚLE ZMRTVÝCHVSTÁNÍ

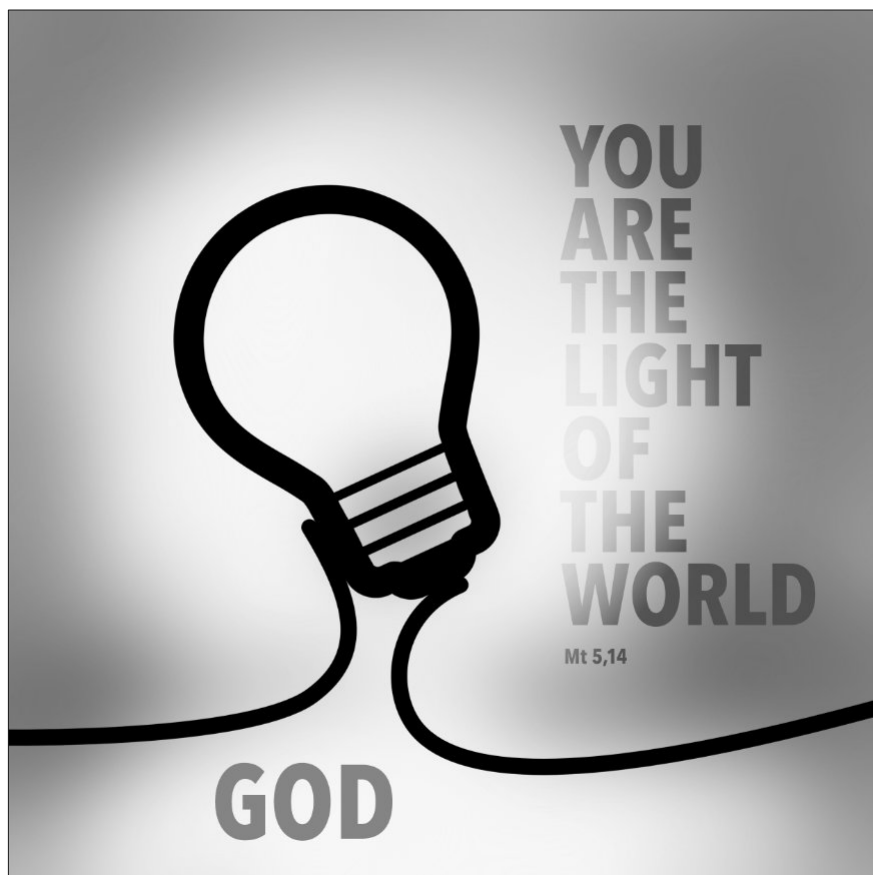
BÍLÁ SOBOTA

Ze života Jana Pavla II.

aneb jak dobře znáte své okolí

Protože je stále zdravotní situace nepříznivá a naši ministranti se nemůžou scházet na tradičních schůzkách, připravili pro ně vedoucí městskou hru. Cílem hry bylo nalézt 6 schránek, které byly umístěné na různých místech v Kunovicích a okolí. V dané schránce se nacházel úryvek z knížky o životě Jana Pavla II. Ministranti museli podle fotografie poznat místo, kde je daná schránka schovaná a poté ji v okolí nalézt. K textu se pojila vždy otázka, kterou bylo nutné správně zodpovědět. Kdo zaslal správné odpovědi v co nejkratším čase vedoucímu, mohl pomýšlet na vítězství. Přestože nějakou odměnu získával každý účastník hry, na prvních místech se umístili: M. Ertl, T. Habartík, J. a V. Pěchovi. Děkujeme všem, kteří se do hry zapojili a mohli se tak dozvědět detaily ze života Karola Wojtyły. Doufáme, že se všem zúčastněným hra líbila.

Ondřej Blažek

Průvodce postní dobou

Jak na to? V neděli si vyhledejme podle odkazu alespoň text evangelia a přečtěme. Pak se zamysleme nad myšlenkou daného týdne (použita zamyšlení jsou od P. Angela Scarana, se souhlasem převzato z knihy Evangelium na každý den 2021).

Během týdne můžeme plnit nabízené úkoly. Klidně i opakovaně. Pokud můžeme, prožívejme a plňme je jako rodina. Zvláště úkoly modlitební. Kolikrát se nám podaří úkol uvést do života, tolik paprsků je možné v kostele (ve farním i v Míkovicích) nalepit na kříž.

Přidejme (zvláště manželé) četbu exhortace papeže Františka *Amoris laetitia*. Lze ji koupit jako knihu (www.paulinky.cz) nebo stáhnout zdarma do tabletů, čteček či mobilů (např. na www.palmknihy.cz).

1. neděle postní (21. února 2021)

Liturgické texty: Gn 9,8-15; Žl 25; 1 Petr 3,18-22; Mk 1,12-15

Obrácení je uměním – nikoli lidským, nýbrž božským. Není především výkonem, ale darem. Toto podepíší asi všichni, kdo se pokoušeli o nějaké obrácení, změnu svých postojů a smýšlení. Kolikrát naše úsilí o obrácení skončilo fiaskem! I tato negativní zkušenost je však cenná, neboť otevírá dlaně a srdce; inspiruje postoj žebráka, závislého na daru. Tato postní doba tě může vést k jedinému projevu obrácení – k vytrvalé modlitbě: „Obrát mě, a já se obrátím“ (srov. Jer 31,18).

Úkoly k výběru:

1. Pomodlím se Žalm 51, který mě má vést ke kajícímu.

2. Jsme zahlceni všemožnými vjemy a informacemi. Pokusím se naplnit nitro Božím slovem. Ráno si zapamatuji krátký úryvek z Písma. Může to být třeba žalmová odpověď daného dne (odkaz na farním webu). Toto slovo si připomenu při nejrůznějších činnostech daného dne.

3. Udělám někomu radost (úsměvem, povzbuzením, ... osobně nebo zprávou).

2. neděle postní (28. února 2021)

Liturgické texty: Gn 22,1-2.9a.10-13.15-18; Žl 116; Řím 8,31b-34; Mk 9,2-10

Tato neděle obsahuje velmi prosté poselství: „Zastav se na chvíli, neobírej se pořád sám sebou, nedívej se na ty svoje asketické činy (nezdary, nemožné vlastnosti či hříchy). Dívej se na Krista. Představ si ho na hoře, jak je proměněný, prozářený, prostoupený světlem. Jednoduše na něm nech spočinout svůj zrak, jako bys na něm nechal své oči.“ Jak dalece se odevzdal Otci, že jím byl nakonec tak prostoupen? Jak velký prostor (a svobodu) poskytl svému Otci, že ho mohl tak proměnit? Na proměněném Kristu září především umění odevzdanosti. On se zcela odevzdává Otci (a kráčí i po nepříjemné

cestě utrpení, „ztrapnění“ před druhými a ztráty všeho), a proto zakouší, jak se mu Otec odevzdává a jak proměňuje. Kristus se totiž nezměnil, ale proměnil: zakusil něco hlubšího než pouhou změnu, a to vnitřní a celostní proměnu, zasahující do morku kostí – neboť až tam pustil svého Otce: až na tělo, pod kůži.

Úkoly k výběru:

1. Pomodlím se desátek růžence „který na hoře Proměnění zjevil svou slávu“.
2. Pomodlím se z Bible chvalozpěv Panny Marie (Lk 1,46-55)
3. Udělám si čas na rodiče či sourozence a popovídám si s nimi.

3. neděle postní (7. března 2021)

Liturgické texty: Ex 20,1-17; Žl 19; 1 Kor 1,22-25; Jan 2,13-25

Evangelní text obsahuje dva momenty: Ježíš jednak uznává hodnotu starozákonního chrámu a kultu (proto očišťuje znesvěcený chrám a pronáší vysvětlující výrok „nedělejte z domu mého Otce tržiště“), jednak předvídá něco nového, nový chrám vzkříšeného těla. Jako byl stan během putování pouští místem setkání s Bohem, tak je nyní Ježíš „stanem“ setkávání (Jan 1,14 – podle řeckého textu). Tuto novou Boží přítomnost v Ježíši Kristu je však možné poznat jen díky světlu vzkříšení (v. 22).

Úkoly k výběru:

1. Vyhledám křestní svíci (svou nebo někoho z rodiny), večer (např. před večerí) ji zapálím a poděkuji za křest svůj i mých blízkých. Při té příležitosti je možné zavzpomínat na svátost křtu nad rodinnými fotografiemi.
2. Budu se snažit všechny úkoly daného dne splnit s velkou pečlivostí.
3. Odřeknu si zábavu (TV, počítač, ...) a získaný čas věnuji četbě knihy s duchovní tematikou.

4. neděle postní (14. března 2021)

Liturgické texty: 2 Kron 36,14-16.19-23; Žl 137; Ef 2,4-10; Jan 3,14-21

„Jen jedno je třeba“ – přijmout, že „Bůh mě tak miloval, že dal svého jednorozeného Syna, abych měl život“ (v. 16). Pokud se ponořím do tohoto prostého janovského textu, pravděpodobně zjistím, že skutečně „jen jedno je třeba“ v duchovním životě: uvěřit v Boží lásku ke mně čili přijmout Boží dar – Syna. To je tak zásadní pravda, že má své legitimní místo jak v první evangelizaci (jako obsah „kérygmatu“ neboli základní křesťanské zvěsti), tak v katechezích pro „pokročilé“, a dokonce i v učení světců, tedy těch, kdo dosáhli vrcholného spojení s Bohem. Pravda víry o Boží lásce v Synu je tak prostá, že ji může pochopit i dítě, a zároveň tak hluboká, že ji neprobádá ani největší mystik... A tak životodárná, že dokáže oživit celé naše jednání: v rodině, na pracovišti, v místním společenství.

Úkoly k výběru:

1. Přes den se zastavím na chvíli v kostele, abych se poklonil Kristu ve svatostánku.
2. Pomodlím se Žalm 139, který mě má vést k odevzdanosti.
3. Napišu si tři věci, které chci u sebe změnit k lepšímu, a poprosím o sílu v modlitbě.

5. neděle postní (21. března 2021)

Liturgické texty: Jer 31,31-34; Žl 51; Žid 5,7-9; Jan 12,20-33

Snad závatné, snad nadsazené. Nemusím se podívat nad tím, že jsem přirovnán k maličkému a nepatrnému zrnku. Spíš naopak. Ale že toto zrnko přinese ovoce a je k něčemu – to už je tvrdší řeč. A ještě těžší je uvěřit, že Ježíš stojí o zrnko mého života – a čeká s otevřenou dlaní, dokud mu jej nedám. Můj život, který mi třeba připadá zbytečný či zmařený. Anebo život, který si chci užít a naplnit podle sebe. Schovám-li toto zrnko, zůstane mi jen to. Nic víc. Nebo možná nakonec nebudu mít ani to. O vše posléze přijdu. Avšak pokud o svůj život přijdu teď, dostanu jej zpátky v míře vrchovaté a natřesené.

Úkoly k výběru:

1. Odepřu si něco dobrého k jídlu a pomodlím se za lidi pronásledované pro víru.
2. Pošlu velikonoční přání někomu, komu jsem již dlouho nepsal.
3. Připravím se (s rodinou) na neděli tím, že si už v sobotu přečtu čtení a evangelium (z pašijí alespoň část).

6. neděle postní – Květná neděle (28. března 2021)

Liturgické texty: Iz 50,4-7; Žl 22; Flp 2,6-11; Mk 14,1 – 15,47

Pašije se dají shrnout jedním slovem – „vydání“. Otec vydává Syna, Syn se vydává Otcí (v Getsemanech, na kříži), Syn se vydává hříšníkům, Jidáš vydává Ježíše židovským předákům, ti ho vydávají Pilátovi. Pilát ho vydává vojákům. Ježíš při smrti odevzdává svého ducha (vydechne), jeho tělo je pak vydáno Josefovi z Arimatie. Ježíš je tedy neustále vydáván: tento vnější pohyb je znamením jeho vnitřního pohybu sebedarování – Otcí a hříšníkům. Ježíš je člověk, který skutečně žije pro existenci, „pro“ někoho. A právě k tomu nás pašije (respektive pašijový týden) chtějí probudit a dovést.

Úkoly k výběru:

1. Pomodlím se k Duchu Svatému za všechny kněze (mají na Zelený čtvrtek svátek).
2. Pomodlím se desátek růžence „který ustanovil eucharistii“.
3. Přečtu si životopis svého křestního patrona.
4. Speciální úkol: Poslechnu si Stabat Mater od Antonína Dvořáka.

Rozhovor s Markem Orko Váchou

Nechám se naočkovat. Denně dostávám několik mailů s dotazy, zda a proč, a protože těch několik mailů denně dostávám posledních několik týdnů (!) v neztenčené míře, odpovídám.

„Očkování je nepřirozené, je to „hraní si na Boha“, je to umělá chemická látka, co si necháme vpichovat do těla. Věřící ji musí odmítnout.“

Nemusí.

Pravda, očkování nepřirozené je a „hraní si na Boha“ to je taky. Když se nachladíte, a vezmete si acylpyrin, tak je to taky hraní si na Boha. Interferujete totiž s ději moudré přírody. Když venku prší a vezmete si deštník, je to rovněž hraní si na Boha a interferování s ději laskavé přírody a je to nepřirozené. Když vám onemocní dítě, tak s ním jdete „nepřirozeně“ k lékaři.

Použití prvního pěstního klínu byla snaha zvrátit přírodní zákony v náš prospěch, taky nepřirozená, nepřirozená v tom specifickém smyslu, jak jej užívají odpůrci vakcinace. Jenomže koncept „playing God“ je hluboce židovsko-křesťanský.

Tato dvě náboženství totiž řekla: Človče, tady máš rozum, je to Boží dar, tak se starej, pracuj s ním, uč se, trénuj jej. Studuj, bádej, tvoř umění, skládej symfonie, maluj, modli se, tvoř, pochop vesmír. Kultivuj svůj rozum. Snaž se proměnit vesmír v dobré nebo aspoň v přijatelné místo k přebývání. Snaž se zbavit se válek i nemocí.

Jestli chcete, tak opravdu biologicky evolučně přirozené je pro člověka, aby měl

deset dětí a osm z nich aby zemřelo, většinu času existence našeho druhu tomu tak nějak bylo. S nemocemi dnes umíme bojovat dvěma způsoby. Ten první je, když nemoc propukne, tak s ní něco děláme. Medikamenty, chirurgií, intervencemi, ozařováním, chemoterapií, ablací zasaženého orgánu.

Ten druhý způsob, inteligentnější, je postarat se o to, aby nemoc vůbec nevznikla. Například očkováním, které vymyslel zbožný katolík Louis Pasteur. Tu nemoc pak totiž vůbec nedostanete. Ano, očkování je snaha o vylepšení lidstva, je to druh eugeniky, ale je to zároveň něco eticky naprosto v pořádku, ba dokonce žádoucího.

Je mi trapné to opakovat, v současné době existuje v České republice i jinde hodně nakažlivá a hodně nebezpečná nemoc, která se šíří, a pokud ji dostanete, tak vás může zabít. Když se necháte naočkovat, tak ji nedostanete. Rozhodněte se, jak chcete.

Pokud se rozhodnete se nenechat očkovat, proto, že nevěříte v existenci nemocí, nebo nechcete interferovat s ději moudré přírody, nebo že nevěříte v účinnost očkování, nebo protože jste uvěřili, že s vakcínou vám dají do těla čip, který bude ovlivňovat vaše myšlení, je to ok, jste osmnáct plus, kompetentní. Umřete, chcete-li. Je to vaše věc. Nedivte se ale, když budou vámi a pacienty vašeho ražení zaplněny nemocnice, že dostanete jen tu péči, jaká bude v té době k dispozici. To není strašení, ale následek vašeho rozhodnutí.

„Je třeba se spolehnout na Boha, vakcinace je spolehnutí se na moudrost toliko lidskou.“

Ok, spolehněte se. Když ale jedete autem nebo vlakem nebo autobusem, tak se taky spoléháte na moudrost lidskou, přiro-

Autor textu je římskokatolický kněz, teolog, přírodovědec, pedagog, spisovatel a skaut. Slouží jako farář lechovické farnosti a farní vikář Římskokatolické akademické farnosti při kostele Nejsvětějšího Salvátora.

Na akademické půdě působí ve funkci přednosty Ústavu etiky a humanitních studií 3. lékařské fakulty Univerzity Karlovy. Tam je i předsedou akademického senátu. Specializuje se na otázky evoluční biologie, lékařské a environmentální etiky.

zené je jít pěšky a bosí. Takže chodte pěšky, přestaňte brát léky, přestaňte navštěvovat lékaře, nenoste oblečení, nejezděte výtahem, spěte v přírodě, žijte se tím, co nasbíráte v lese, přijměte z laskavé Boží ruky všechny nemoci a zemřete v pokoji.

Argument proti je stejný jak v předešlém bodě. Rozum je Boží dar, úkolem člověka je kultivovat svět, ve kterém se octl. Spolehněte se na Boha, a spolehněte se zároveň na rozum, dar Boží. Používání rozumu přece není proti Bohu, naopak. Že člověk může ničit přírodu a chovat se hrozně, je pravda. Jenomže kvůli tomu přece nelze odmítnout všechny výtahy, rozumu, jako je topení v zimě, oblečení, nebo vakcinace. Rozum Boží a rozum lidský, mohu-li to tak říct, musí jít vždycky v synerгии.

Jak v tom starém vtipu, když chcete vyhrát v loterii, spolehněte se na Boha, modlete se a mějte víru. Krom toho je ale třeba si ještě koupit ten los.

Vakcína vznikla z lidských embryí, nelze ji proto přijmout z etických důvodů.

Předně, kdo by takové tvrzení chtěl říct, musí jej dokázat. Musí přesně ukázat metodologii vzniku vakcíny, kdy, jak, z kolika a teprve pak je možno otevřít diskusi. Ne tak, že někdo něco napíše.

Ale i pokud tomu tak je, pak jednoznačně převáží princip menšího zla. Pokud byste se chtěli, puristé, uchovat zcela neporušenými od světa, pak v globálním světě nemůžete žít. Nevědomky kupujeme zboží, které je důsledkem špatně placených dospělých nebo dětí ve třetím světě nebo bylo vypěstováno neekologicky,

aniž byste to věděli, každý den děláte bezděky etické kompromisy. Každý den, já, občan České republiky, se vědomě podílím na světelném smogu a ekologické stopě a produkci energií, třeba tím, že i z mých daní se platí veřejné osvětlení dálnic.

Takže opět, rozhodněte se, jak chcete, jste dospělí lidé. Pokud zastáváte názor, že nechat se očkovat je pro vás mravně nepřijatelné, je to vaše věc. Křesťanství ale nic takového neříká, ba naopak, páté přikázání je přikázáním o ochraně života. Taky toho vašeho. Jste v situaci, kdy reálně hrozí, že onemocníte, svému onemocnění můžete zabránit, a neuděláte to. Právě páté přikázání o ochraně života zde prosím použijte. Hodnota vašeho života vychyluje váhy drtivě na vaši stranu.

„Ve vakcíně je čip, který změní DNA pacienta a ovlivní jeho chování, povahu, myšlenky.“

Kdo to říká, musí to dokázat. Musí říct jaký čip, jak se změní DNA pacienta, jak to ovlivní jeho chování. Dokud to neprokáže, platí, že tomu tak není. Z mého pohledu je tento názor čistý omyl nebo čistá lež, zatím mi nikdo nedokázal opak.

Opět, jste svobodní lidé, berte, neberte, věřte, nevěřte, umřete.

„Vakcína může vyvolat nežádoucí vedlejší účinky.“

Toto je nejinteligentnější argument proti vakcinaci. Pravdou je, že to nelze vyloučit, všechno se z pochopitelných důvodů vymýšlí, schvaluje a aplikuje v prudce zrychleném procesu. Každý den a každá dávka totiž může zachránit lidský život. Že nenanouží žádné vedlejší účinky, nebo že na-

stanou v řádech promile procent, nebo u nějakých skupin opět v řádech promile nebo jednotek procent, je představitelné.

Protiargument je ovšem zřejmý: berte vakcínu, pravděpodobnost je drtivě na vaši straně. Na druhé misce vah je vaše onemocnění a u některých smrt. Je tisíckrát lepší vakcínu vzít s tím malým rizikem vedlejších účinků než riskovat řádově mnohem vyšší riziko onemocnění, dlouhodobých následků onemocnění, o kterých toho zatím moc nevíme, nebo vlastní smrti. Tečka.

Na závěr. Nechat se naočkovat je tedy za současného stavu racionální rozhodnutí každého průměrně informovaného občana, na základě informací, které máme. Pro občana věřícího je to navíc rozhodnutí nejen racionální, nýbrž i rozhodnutí vyplývající z představy úcty k životu a pátého přikázání desatera.

Věřím a doufám, že se síla přirozeného výběru nakonec neprokáže. Že se s vypětím všech sil podaří zachránit všechny. Snad. Co se naopak prokáže, je nutnost reformy školství na základním a středním stupni. Víra v kde co a především víra v to, co kdokoli jakkoli napíše na sociální síti, už nám příště vážně může zlomit vaz.

zdroj: ČT24

Vrátí se manžel domů a táže se: „Co bude dnes k obědu?“ „Nic,“ odpoví manželka. „Ale to bylo i včera.“ „No právě. Vařila jsem na dva dny.“

Nezbeda

Program

Za normálních okolností by byl ta této stránce program těch nejdůležitějších událostí a akcí, které se budou konat v době postní a velikonoční. Jelikož je nyní vše otevřené, sledujte, prosím, ohlášky a farní web.

Návštěvu nemocných, které nenavštěvuji pravidelně, nahlaste telefonicky do 2. neděle postní (28. února 2021).

Svátost smíření

Protože není jisté, jak budou probíhat hromadné svátosti smíření, využijte čas již v průběhu doby postní. Ve farním kostele se zpovídá před večerní mší svatou a během každé křížové cesty. V Míkovcích bude zpovědní služba přede mší svatou ve čtvrtek a během křížové cesty o 5. neděli postní a na Květnou neděli.

Pomazání nemocných

Udílení svátosti pomazání nemocných v kostele proběhne v týdnu po 21. březnu 2021 (po 5. neděli postní). Vše bude upřesněno v ohláškách. Podmínkou přijetí svátosti nemocných je dosažení vyššího věku (65 let) nebo vážná nemoc a také přijatá svátost smíření.

Křížové cesty

datum	Kunovice	Míkovice
21. 2. 1. neděle postní	P. Ladislav	dle rozpisu
28. 2. 2. neděle postní	ministranti	P. Ladislav
7. 3. 3. neděle postní	pastorační rada	dle rozpisu
14. 3. 4. neděle postní	mládež	dle rozpisu
21. 3. 5. neděle postní	schola, zpěváci, hudebníci	dle rozpisu
28. 4. Květná neděle	modlitební společenství	dle rozpisu

Navržené kostely od Eliáše Jana Fridricha a Davida Vaňka

Autoři fotografií:

Člověk a víra – Miroslav Novotný: 3

Člověk a víra – Kryštof Waněk: 5

Člověk a víra – Petr Macek: 17

P. Ladislav Kunc: titulní strana, 2, 7, 8

Neprodejný list pro vnitřní potřebu Římskokatolické farnosti Kunovice. Redakci tvoří Stanislava Fojtová, Petr Hanáček a P. Ladislav Kunc.

Webové stránky naší farnosti: www.farnostkunovice.cz

Své příspěvky a komentáře můžete posílat na farní adresu: fakunovice@ado.cz

